

159959

Repertoriumnummer 2022 / 4305
Datum van uitspraak 2 juni 2022
Rolnummer 2019/FA/106

Uitgifte

Uitgereikt aan	Uitgereikt aan	Uitgereikt aan
op € BUR	op € BUR	op € BUR

☒ Niet aan te bieden aan de
ontvanger

TUSSENARREST

Aanstelling notaris
[REDACTED]

+

BR

**Hof van beroep
Gent**

Arrest

elfde ter kamer

[COVER 01-00002734666-0001-0011-01-01-1]

2019/FA/106 - In de zaak van:

E [REDACTED] RRN [REDACTED]
wonende te [REDACTED] – NEDERLAND, [REDACTED]
appellant,

hebbende als raadsman mr. [REDACTED] advocaat te [REDACTED]

tegen:

B [REDACTED] RRN [REDACTED]
wonende te [REDACTED]
geïntimeerde,

hebbende als raadsman mr. [REDACTED] advocaat te [REDACTED]

wijst het hof het volgende arrest:

I. RECHTSPLEGING

1. Het hof nam kennis van de tussenarresten gewezen door dit hof en deze kamer op 30 augustus 2019 (1) en 28 januari 2021 (2).

Ter beoordeling zijn de vorderingen in hoger beroep aangaande:

- het tussenvonnissen dat op 4 juli 2018 – bij verstek ten aanzien van de appellant – werd verleend door de rechtbank van eerste aanleg West-Vlaanderen, afdeling Brugge, sectie familie- en jeugdrechtbank, vakantiekamer (familiedossier 430201-18-00803; rolnummer 18/1646/A) (1);
- het vonnis dat op 12 juli 2018 – bij verstek ten aanzien van de appellant – werd verleend door de rechtbank van eerste aanleg West-Vlaanderen, afdeling Brugge, sectie familie- en jeugdrechtbank, vakantiekamer (familiedossier 430201-18-00803; rolnummer 18/1913/A) (2).

Na het laatste tussenarrest werd de zaak behandeld in raadkamer ter terechtzitting van 24 maart 2022. Beide partijen werden gehoord bij monde van hun raadslieden en in persoon.

Advocaat-generaal Chantal LANSSENS bevestigde op 11 maart 2022 schriftelijk dat de zaak aan haar ambt werd medegedeeld en dat dit over de zaak geen advies wenst uit te brengen.

De debatten werden gesloten en het hof nam de zaak in beraad.

De dossiers van de rechtspleging en de overgelegde stukken – voor zover in de debatten – werden ingezien.

De appellant legde op 27 maart 2019 ter griffie een digitaal dossier neer met 9 stukken, volgens inventaris. Op 18 september 2020 legde hij een digitaal dossier neer met 19 stukken, volgens inventaris. Op 15 oktober 2021 legde hij digitaal de stukken 20 t.e.m. 26 neer. Op 24 maart 2022 legde hij tenslotte nog een digitaal dossier neer met 27 stukken, volgens inventaris. Een deel van de stukken in dit digitaal dossier is niet genummerd en zit ook niet volledig in de opgegeven volgorde.

De geïntimeerde legde op 31 juli 2020 ter griffie een digitaal dossier neer met de stukken A, *Abis*, *Ater*, B, C, D en 1 t.e.m. 31, volgens inventaris. Op 4 november 2020 legde zij een digitaal dossier neer met de stukken A, *Abis*, *Ater*, B, C, D en 1 t.e.m. 34, volgens inventaris. Op 17 maart 2022 legde zij een origineel dossier neer ter griffie met de stukken A, *Abis*, *Ater*, B, C, D en 1 t.e.m. 37, volgens inventaris. In het dossier zitten meer stukken dan op de inventaris staan (er zijn verschillende substukken (a, b, c, ...enz.) die niet op de inventaris staan).

Behoudens in de gevallen waarin conclusie mag worden genomen buiten de in artikel 747 Ger.W. bedoelde termijnen nemen de laatste conclusies van de partijen, meer bepaald de conclusie van de appellant, (digitaal) neergelegd ter griffie op 15 oktober 2021, en de conclusie van de geïntimeerde, (digitaal) neergelegd ter griffie op 14 februari 2022, de vorm aan van syntheseconclusies. Voor de toepassing van artikel 780, eerste lid, 3° Ger.W. vervangen de syntheseconclusies alle vorige conclusies en desgevallend de gedinginleidende akte van de partij die de syntheseconclusie neerlegt (artikel 748*bis* Ger.W.). Het onderwerp van de vordering wordt uitsluitend bepaald door de syntheseconclusies.

Partijen beaamden ter terechtzitting van 24 maart 2022 dat alle conclusies en stukken in de debatten mogen blijven.

II. RELEVANTE FEITEN, VOORGAANDEN EN OMSCHRIJVING VAN DE VORDERINGEN

2. Een aantal significante gegevens zijn opgenomen in de respectieve tussenarresten:
- in het tussenarrest van 30 augustus 2019 (1) onder de randnummers 2 tot en met 6 op het derde tot en met zevende blad;
 - in het tussenarrest van 28 januari 2021 (2) onder de randnummers 2 tot en met 7.2. op het vierde tot en met achtste blad.

Herhaling is overbodig, tenzij duidelijkheidshalve op de hiernavolgende gegevens na.

De partijen zijn de wettige en uit de echt gescheiden ouders van het minderjarig kind L [REDACTED] geboren te [REDACTED] op [REDACTED] 2012.

3. Blijkens het beroepen tussenvonnis bij verstek van 4 juli 2018 (1) werd de echtscheiding tussen de partijen uitgesproken op grond van artikel 229, § 3 (oud) BW, ingevolge de vordering van de geïntimeerde.

De appellant werd veroordeeld tot het betalen aan de geïntimeerde van een persoonlijke onderhoudsuitkering na echtscheiding van 300,00 euro per maand, met indexbinding en volgens nader bepaalde modaliteiten.

De ambtshalve heropening van de debatten betreft de vordering tot het bevelen van de vereffening-verdeling. De familierechtbank achtte het Mongools recht toepasselijk en oordeelde dat dient nagegaan te worden of het Mongools internationaal privaatrecht voorziet in een terugverwijzing naar het Belgisch recht of een verderverwijzing naar een ander buitenlands recht. Zij stelde de inhoud van het Mongools recht niet te kunnen vaststellen en verzocht de geïntimeerde om dit voor te leggen, met verwijzing naar artikel 15, § 2 WIPR.

Voor het overige werden de vorderingen en betwistingen, inclusief de beslissing omtrent de gerechtskosten, aangehouden.

De echtscheiding van partijen is inmiddels overgeschreven in de registers van de burgerlijke stand te Brussel op 29 oktober 2018 (stuk 8 dossier rechtspleging eerste aanleg zaak 18/1646/A).

4. Blijkens het beroepen verstekvonnis van 12 juli 2018 (2), aangaande de voorlopige maatregelen, werd de appellant veroordeeld om aan de geïntimeerde, telkens vanaf 1 juni 2018 – met indexbinding en volgens nader omschreven modaliteiten (waaronder een ontvangstmachtiging) – volgende onderhoudsgelden per maand te betalen:

- een onderhoudsbijdrage voor L [REDACTED] van 250,00 euro, boven de kinderbijslag die aan de geïntimeerde toekomt;
- een persoonlijke onderhoudsuitkering tijdens de echtscheidingsprocedure van 300,00 euro.

Naast een gezamenlijke uitoefening van het ouderlijk gezag werden het hoofdverblijf en domicilie van L [REDACTED] bepaald bij de geïntimeerde (moeder).

Elke partij werd verwezen in de helft van de kosten van het geding en de rechtsplegingsvergoedingen werden omgeslagen.

5. Op verzoek van partijen werden de debatten voor het hof aanvankelijk beperkt tot de door de geïntimeerde opgeworpen exceptie van onontvankelijkheid van het hoger beroep van de appellant. Bij tussenarrest van 30 augustus 2019 (1) verklaarde het hof dit hoger beroep van de appellant wel degelijk ontvankelijk.

Vooraleer verder te beslissen, verzocht het hof de partijen de zaak verder in staat te stellen wat betreft de gegrondheid van het hoger beroep en daarbij standpunt in te nemen over de internationale rechtsmacht en het toepasselijk recht voor de in hoger beroep te behandelen geschilpunten.

Tevens werd de overlegging van relevante stavingstukken ter beoordeling van de alimentatievorderingen gevraagd. Er werden conclusietermijnen en een rechtsdag bepaald. De beslissing werd voor het overige – ook over de gerechtskosten – aangehouden.

6.1. Bij tussenarrest van 28 januari 2021 (2) besloot het hof tot de ontvankelijkheid van het incidenteel beroep van de geïntimeerde, ingesteld bij conclusie neergelegd ter griffie op 31 juli 2020.

Tevens oordeelde het hof dat – althans wat betreft de vorderingen inzake de verblijfsregeling voor het kind van partijen en de onderhoudsvorderingen (zowel met betrekking tot het kind als de persoonlijke onderhoudsuitkering) – het hof internationaal bevoegd is en dat het Belgisch recht van toepassing is.

Wat betreft de gegrondheid van de hierna vermelde hoger beroepen oordeelde het hof als volgt:

“(…)

(1) wat betreft het hoger beroep tegen het tussenvonnis bij verstek van 4 juli 2018;

verklaart het principaal hoger beroep van de appellant reeds in de hierna volgende mate gegrond;

doet het bestreden vonnis bij verstek van 4 juli 2018 teniet in de mate dat de appellant, voor de duur van het huwelijk en vanaf het in kracht van gewijsde treden van het echtscheidingsvonnis, werd veroordeeld tot het betalen aan de geïntimeerde van een persoonlijke onderhoudsuitkering na echtscheiding van 300,00 euro per maand, met indexbinding en volgens nader bepaalde modaliteiten;

oordeelt dienaangaande opnieuw als volgt;

wijst de vordering van de geïntimeerde tot het bekomen van een indexgebonden persoonlijke onderhoudsuitkering na echtscheiding af als niet gegrond;

stelt vast dat voor het overige de zaak niet in staat van wijzen is;

verzoekt de partijen te handelen als naar recht behoort, in het bijzonder zoals gevraagd onder randnummer 31;

(2) wat betreft het principaal en het incidenteel hoger beroep tegen het vonnis bij verstek van 12 juli 2018

verklaart het principaal hoger beroep van de appellant als volgt gegrond;

verklaart het incidenteel hoger beroep van de geïntimeerde ontvankelijk, maar wijst het af als niet gegrond;

bevestigt– binnen de perken van de hoger beroepen – het bestreden tussenvonnis van 12 juli 2018 , met dien verstande dat de door de appellant aan de geïntimeerde vanaf 1 juni 2018 te betalen onderhoudsbijdrage van 250,00 euro per maand voor L [REDACTED] wordt herleid tot een alles inbegrepen onderhoudsbijdrage van 225,00 euro (basisbedrag) (hetzij buitengewone kosten inbegrepen);

zegt voor recht dat vanaf heden (het herstel van) het contact tussen de appellant (vader) en het kind L [REDACTED] geboren te [REDACTED] op [REDACTED] 2012, voorlopig zal nagestreefd worden onder begeleiding en volgens de richtlijnen van de neutrale ontmoetingsruimte:

CAW Zuid-West-Vlaanderen - Bezoekruimte Kortrijk

Voorstraat 53

8500 Kortrijk

bezoekruimte@cawzuidwestvlaanderen.be

056 53 21 51

zegt voor recht dat het de meest belanghebbende partij, hetzij de appellant (vader), is die de neutrale ontmoetingsruimte daartoe zal moeten contacteren;

bepaalt dat de geïntimeerde (moeder) het kind brengt naar en haar ook terughaalt bij deze neutrale ontmoetingsruimte, behoudens andere modaliteiten in overleg met voormelde ontmoetingsruimte;

verstaat dat, indien er kosten verbonden zijn aan de tussenkomst van voormelde neutrale ontmoetingsruimte, deze bij helften over de partijen worden verdeeld;

(...)".

Het hof bepaalde conclusietermijnen en stelde de zaak voor verdere behandeling van de resterende geschilpunten in voortzetting.

De uitspraak werd voor het overige, met inbegrip van de beslissing over de gerechtskosten, voorlopig aangehouden.

6.2. Onder verwijzing naar het beginsel van de verruimde devolutieve werking van het hoger beroep, verzocht het hof de partijen aldus nog standpunt in te nemen over de vordering tot het bevelen van de vereffening-verdeling (zie hoger randnummer 3).

7. Bij schrijven, ter griffie neergelegd op 15 februari 2021, liet het CAW Zuid-West-Vlaanderen, bezoekerimte Kortrijk, weten de zaak te verwijzen naar de bezoekerimte Brugge (in plaats van de bezoekerimte Kortrijk).

Bij schrijven, ter griffie neergelegd op 6 mei 2021, werd door het CAW Noord-West-Vlaanderen, bezoekerimte Brugge, een overzicht gegeven van de georganiseerde gesprekken. Op 3 september 2021 legde diezelfde bezoekerimte Brugge ter griffie een overzicht neer van de interventies die in dit dossier plaatsvonden. Er werd daarbij ook aangegeven dat, gelet op de verhuizing van moeder, het dossier zou worden opgenomen door de bezoekerimte Gent.

Ter terechtzitting van deze kamer van dit hof van 24 maart 2022 bevestigden de raadslieden van beide partijen dat de intake-procedure voor het CAW Oost-Vlaanderen, bezoekerimte Gent, is doorlopen en het nu wachten is op het gesprek (proces-verbaal van de terechtzitting van 24 maart 2022).

8. De appellant vordert in zijn conclusie, (digitaal) neergelegd ter griffie op 15 oktober 2021, voor het hof (citaat):

“(…)

Concluant een contactrecht toe te staan over zijn minderjarig kind L [REDACTED] gedurende twee vaste dagen per maand hetzij op zaterdag, hetzij op zondag, alsmede gedurende de helft van de schoolvakanties;

Geïntimeerde te verplichten tot naleving van deze bezoeken via het CAW, dit onder verbeurte van een dwangsom van €100,00 per dag van niet-naleving;

Geïntimeerde te veroordelen tot het betalen van de kosten van het geding, in beide aanleggen, inclusief de rechtsplegingsvergoeding t.b.v. € 1.560.

(…)”.

9. De geïntimeerde vordert in haar conclusie, (digitaal) neergelegd ter griffie op 14 februari 2022, voor het hof (citaat):

“(…)

Te zeggen voor recht dat de omgangsregeling tussen appellant en L [REDACTED] zal doorgaan via een neutrale bezoekerimte.

Een notaris aan te stellen teneinde de vereffening-verdeling van het tussen partijen destijds bestaande huwelijksvermogensstelsel (thans in onverdeeldheid) die met deze bewerkingen gelast wordt;

De rechtsplegingsvergoedingen tussen partijen om te slaan, minstens het bedrag van de toe te kennen rechtsplegingsvergoeding te verminderen tot het minimumbedrag ;

(...)”.

III. BEOORDELING

10. Het hoofdberoep van de appellant tegen het tussenvonnissen bij verstek van 4 juli 2018 (echtscheiding en nevenvorderingen) (1) en tegen het eindvonnissen bij verstek van 12 juli 2018 (voorlopige maatregelen) (2) werd ontvankelijk verklaard bij tussenarrest van 30 augustus 2019 (1).

Bij tussenarrest van 28 januari 2021 (2) besloot het hof tot de ontvankelijkheid van het incidenteel beroep van de geïntimeerde, maar wees het dit af als ongegrond.

Bij tussenarrest van 28 januari 2021 (2) verklaarde het hof het hoofdberoep wat betreft de persoonlijke onderhoudsuitkering na echtscheiding gegrond (geen persoonlijke onderhoudsuitkering na echtscheiding verschuldigd), ten dele gegrond wat betreft de onderhoudsbijdrage voor het kind (een alles inbegrepen onderhoudsbijdrage van 250,00 euro per maand) maar wees het dit af als niet gegrond wat betreft de persoonlijke onderhoudsuitkering tijdens de echtscheidingsprocedure.

Ter beoordeling zijn in essentie nog de vorderingen van partijen wat betreft:

- het tussenvonnissen bij verstek van 4 juli 2018 (1) voor de vordering tot het bevelen van de vereffening-verdeling (met aanwijzing van een notaris-vereffenaar);
- het vonnis bij verstek van 12 juli 2018 (2) aangaande de verblijfsregeling voor L [REDACTED];
- de gerechtskosten in eerste aanleg;

11. Bij tussenarrest van 28 januari 2021 (2) verzocht het hof de partijen om standpunt in te nemen over de vordering tot het bevelen van de vereffening-verdeling, waaronder de hoger (randnummer 3) geschetste toepassing door de familierechtbank van het internationaal privaatrecht en de vraag tot overlegging van de bepalingen van het Mongools recht.

De geïntimeerde houdt voor dat het Mongools recht (haar stuk 35), van toepassing is op de vereffening-verdeling en zij vordert te dien einde de aanwijzing van een notaris-vereffenaar.

De appellant verzet zich niet tegen de vordering tot aanwijzing van een notaris-vereffenaar, al begrijpt hij niet waarom dit nodig zou zijn. Hij geeft aan dat de partijen sedert de aanvang van hun huwelijk apart wonen en nooit enig onroerend goed kochten. Zij hadden volgens hem hun 'eigen centen en deden hiermee hun eigen inkopen'.

Het hof merkt op dat er in het op 31 mei 2018 neergelegd gedinginleidend verzoekschrift van de geïntimeerde wat betreft de voormalige gezinswoning te [REDACTED] sprake is van een 'overeenkomst tijdelijke verkoop/aankoopbelofte' van 21 december 2016 ('in handen van' notaris [REDACTED] met standplaats te [REDACTED]). De verkoopbelofte zou zijn afgelopen op 1 december 2018. Indien er geen verkoop zou worden gerealiseerd zouden partijen gehouden zijn tot een schadevergoeding van 10% te betalen aan de verkopers, hetzij meer dan 13.500,00 euro.

12. Ter terechtzitting van 24 maart 2022 gingen partijen voor het hof, onder voorbehoud van alle recht, overigens akkoord over wat volgt:

- de aanwijzing door het hof van het CAW Oost-Vlaanderen, bezoekeruimte Gent, met het oog op een (verder)contactherstel tussen vader en L [REDACTED];
- de aanwijzing van een notaris-vereffenaar, waarbij partijen akkoord gaan dat de notaris-vereffenaar zelf standpunt inneemt over het op de vereffening-verdeling toepasselijk recht.

Van één en ander werd akte genomen op het proces-verbaal van voormelde terechtzitting.

Niets staat eraan in de weg akte te nemen van dit akkoord van partijen en dienovereenkomstig te oordelen. De overeenkomst is niet strijdig met de openbare orde en druist kennelijk niet in tegen het belang van het minderjarig kind.

13. De partijen zijn het eens over de aanstelling van een notaris-vereffenaar met het oog op de vereffening-verdeling van hun huwgemeenschap of onverdeelde. Nu zij zelf voor het hof geen notaris aangeven, wijst het hof ambtshalve de in het *dictum* vermelde notaris aan.

Er kan door het hof geoordeeld worden over deze vordering tot het bevelen van de vereffening-verdeling en aanwijzing van een notaris-vereffenaar, als nevenvordering van de eerder gevorderde (en door de bevoegde familierechtbank naar Belgisch recht beslechte) echtscheidingsvordering.

Het behoort verder aan deze notaris-vereffenaar toe om standpunt in te nemen over het op de vereffening en verdeling toepasselijk recht.

14. Het hof wijst ook, overeenkomstig het akkoord van partijen, de bedoelde neutrale ontmoetingsruimte aan, met aanvulling van de vereiste modaliteiten. Een voorzichtig en begeleid contactherstel van het nog jonge kind door tussenkomst van een neutrale ontmoetingsruimte dient nog steeds het belang van het kind.

CAW Oost-Vlaanderen - Bezoekruimte Gent

Visserij 153

9000 Gent

bezoekruimte.gent@cawoostvlaanderen.be

09 265 89 20

zegt voor recht dat het de meest belanghebbende partij, hetzij de appellant (vader), is die de neutrale ontmoetingsruimte daartoe zal moeten contacteren;

bepaalt dat de geïntimeerde (moeder) het kind brengt naar en haar ook terughaalt bij deze neutrale ontmoetingsruimte, behoudens andere modaliteiten in overleg met voormelde ontmoetingsruimte;

verstaat dat, indien er kosten verbonden zijn aan de tussenkomst van voormelde neutrale ontmoetingsruimte, deze bij helften over de partijen worden verdeeld;

verwijst de zaak, in afwachting van verdere instaatstelling, naar de bijzondere rol van de 11^{de}ter (familie)kamer;

verstaat dat het aan de meest gerede partij zal behoren om een rechtsdag met conclusietermijnregeling te verzoeken, tenzij partijen onderling conclusietermijnen afspreken en om een rechtsdag verzoeken;

verstaat dat, indien partijen onderling tot een akkoord komen, bij voorrang rechtsdag wordt verleend;

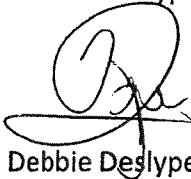
houdt de uitspraak voor het overige, met inbegrip van de beslissing over de gerechtskosten in beide instanties, voorlopig aan;

Aldus gewezen en uitgesproken in openbare terechtzitting van het hof van beroep te Gent, **ELFDE TER KAMER**, zetelend als familiekamer, van **2 juni 2022**.

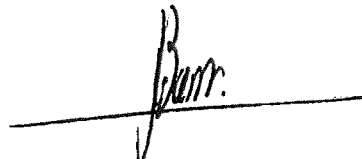
Aanwezig:

Sabine De Bauw, kamervoorzitter

Debbie Deslypere, griffier

Debbie Deslypere

Sabine De Bauw